

عنوان مقاله:

نقش اماکن زیارتی در جذب گردشگری مذهبی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مدیریت گردشگری، طبیعت گردی و جغرافیا (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حمیرا پاکروان نوخندان - دانشجوی کارشناسی ارشد مترجمی زبان انگلیسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان - دانشگاه فنی و حرفه ای، دانشکده فنی و حرفه ای پسران پرفسور حسابی

رضانعلی نادری مایوان - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، استادیار پژوهش دانشکده پرفسور حسابی، شیروان - دانشگاه فنی و حرفه ای، دانشکده فنی و حرفه ای پسران پرفس

خلاصه مقاله:

این نوع از جهانگردی یکی از رایج ترین اشکال جهانگردی در جهان است. جاذبه های زیارتی و اماکن مذهبی و مقدسه هرساله تعداد زیادی از جهانگردان را به سوی خود جلب می کنند. توریسم ابزاری برای ارائه ارزشهای فرهنگی، مذهبی، اسلامی و انسانی به جامعه بشریت است توریسم در صنعت جهانگردی تعریف خاص و دقیقی دارد عمل جابه جایی به خارج از جامعه برای تجارت، درمان، ورزش، مذهبی، اجتماعی، فرهنگی، آموزشی یا تفریح، نه برای انجام کارهای روزمره. به عبارتی فعالیت هایی که فرد در مسافرت و در مکانی غیر از محیط عادی خود انجام می دهد. در فرهنگ اسلامی، سیاحت به عنوان سیر آفاقی در برابر سیر انفسی مورد توجه قرار گرفته است. اسلام به انسان و نیازهای انسان نگاه ویژه ای دارد و آنچه را که به واقع زندگی و حیات را لذت بخش و آسان می کند و در جسم و رو و روان انسان مؤثر است به رسمیت می شناسد. حال اگر در این بین نگاهی به آیه 156 شریفه سوره بقره بیندازیم در می یابیم که در فرهنگ اسلامی هدف اصلی رشد و ارتقای معنوی است و از این رو یکی از راه های تقویت معنویت و ایجاد ارتباط با معبود، زیارت است بنابراین می توان گفت که هر فردی برای سفر انگیزه ای دارد و به اندیشه ای طی طریق می کند، اما انگیزه همه سفرها تفریح و مشاهده و شناخت ناشناخته ها نیست. خیلی از مردم تنها به انگیزه سیر آفاق و انفس و کسب مدارج معنوی سفر می کنند، بعضی از مردم با سفر به اماکن مذهبی و اعتقاد به واسطه قرار دادن انفس قدسیه در آن اماکن، با خداوند سبحان، از خداوند متعال در جهت حاجات شرعیه خود استعانت می جویند و اینگونه است که گردشگری مذهبی شکل می گیرد. اماکن مذهبی به عنوان یکی از کانونهای زیارتی نقش مؤثری در فعالیت های سیاحت، زیارتی در توسعه توریسم مذهبی دارند. هدف از نگارش این مقاله معرفی جاذبه های گردشگری اماکن مذهبی در جهت هر چه بهتر کسب فیوضات معنوی برای دوستاران این نوع گردشگری می باشد. روش اصلی این تحقیق، با توجه به ماهیت نظری و کاربردی آن توصیفی- تحلیلی است و برای گردآوری آن از اطلاعات کتابخانه ای، م یدانف اسنادی استفاده شده است. اهداف تحقیق عبارتند از مطالعه، شناخت و معرفی ابعاد مختلف گردشگرش مذهبی، برجسته ساخت قابلیت ها و توانمندی های اماکن مذهبی در جهت جذب گردشگری مذهبی.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری مذهبی، مدیریت گردشگری، اماکن مقدس، زیارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/248614>

